

raadet til at fortsætte med dette Arbejde i øget Omfang, saaledes at vi i Virkeligheden kan faa Ærlighed gennemført paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard og det ærede Medlem Hr. Pinholt meddelte, at de havde talt med Folk, som paa denne Maade var blevet jaget, og hvor Resultatet af Jagten havde været, at de var gaaet ind paa at efterbetale en Del Skat, maaske ogsaa yde en Bøde, og naar man saa spurgte dem, om de havde gjort noget galt, sagde de: nej. Ja, det viser jo, at disse Menneskers Samvittighed ikke er saa slet som deres Handlinger. De vil altsaa ikke aabenlyst staa ved, at de ikke har opgivet rigtigt. Det tyder dog paa, at der er noget Haab om deres Helbredelse. I øvrigt synes jeg ikke, at man egentlig bør forundre sig stærkt over, at Folk nægter i et saadant Tilfælde. Det er jo ikke — og det trænger mere og mere igennem i den danske Befolkning — nogen helt ærefuld Sag at blive antruffet i den Stilling, at man ikke har betalt den Skat, man skulde. Og derfor vil man naturligvis ikke være Stillingen bekendt, men søger at undgaa den paa forskellig Maade, naturligvis først og fremmest ved at sige: Der er saamænd ikke noget i Vejen, det er ikke min Fejl, det er Landsoverskatteraadets Fejl, men jeg maatte ganske vist betale.

Jeg havde for nylig en Sag, hvor der var en Skatteyder i en sjællandsk Provinsby, der havde vedtaget en større Efterbetaling og nogen Bøde paa Grund af, at han havde glemt at opgive sin Indtægt rigtigt. Da han havde truffet denne Overenskomst med Landsoverskatteraadet, sagde han: Kan jeg ikke faa Lov at indbetale Pengene paa Københavns Amtstue? Hvorfor vilde han det? Jo, for saa kom det ikke saadan ud dernede i den By, at han havde betalt for lidt i Skat. Han fik saa Lov at betale gennem Københavns Amtstue. Om det kom ud dernede eller ikke, skal jeg lade være usagt. Men det viser jo, at der er stærk Tilbøjelighed hos disse Mennesker til at ville skjule, at de har været til Behandling i Landsoverskatteraadet, og at Behandlingen har faaet det nævnte Resultat. Jeg kan da godt forstaa, at naar der er Tale om sligt, er man nærmest tilbøjelig til at sige, at Skylden er paa Landsoverskatteraadets Side.

Nu ved jeg naturligvis ikke, hvor mange Tilfælde de Medlemmer kender, der har fremdraget Sagen her, om det kun er enkelte Tilfælde, de er i Forbindelse med, eller om det er mange. Jeg ved jo ikke, hvor udstrakt deres Bekendtskabskreds blandt disse Mennesker er. Men man kan i hvert Fald ikke altid slutte fra Enkelttilfælde i saadanne Sager, der skal ret mange til at slutte rigtigt af. Og jeg tror egentlig, at indtil man har virkeligt Bevis for, at det er Landsoverskatteraadet, der er Skyld i, at disse Mennesker kommer til at betale Bøde, skal man stadig tro, at det er deres egen Skyld.

Jeg er i Stand til at give nogle Oplysninger om, hvad Landsoverskatteraadet har udrettet i disse Sager, og det forekommer mig, at dets Arbejde er af en saadan Art, at det vilde være en Skam for Statens Økonomi at standse det. Der er, for blot at tage dette Kalenderaar, i Januar Kvartal 1924 truffet Overenskomst med 243 Skatteydere om Efterbetaling og Bøde til et samlet Beløb af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Af disse 243 Skatteydere er de 9 Haandværksmestre, de 21 handlende, de 179 Gaardejere, de andre fordeler sig jævnt paa mindre Samfundsklasser. I April Kvartal 1924 er der truffet Overenskomst med 414 Skatteydere, og Resultatet har været 1 Mill. Kr. Indbetaling i Skattebeløb og Bøder; Fordelingen af disse Skatteydere paa de forskellige Erhverv er nogenlunde den samme som for Januar Kvartal. I Juli Kvartal 1924 er der truffet Overenskomst med 276 Skatteydere, og der er i Skattebeløb og Bøder betalt noget over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Af disse 276 Skatteydere var de 23 Haandværksmestre, 13 selvstændige handlende, 160 Gaardmænd, 36 Husmænd, Bolsmand og Parcellister, 10 Skibsførere.

Der er altsaa i indværende Kalenderaars 3 Kvartaler indkommet i Efterbetaling og Bøder 3 Mill. Kr. Jeg synes, det vilde være Synd ikke at indkassere disse Penge fra Skatteyderne, fordi de nu har glemt at opgive rigtigt. Og der maa dog være noget i Vejen med dem, som de maa indrømme overfor sig selv og overfor Landsoverskatteraadet, naar det kan give saadanne økonomiske Resultater. Det plejer jo dog ikke at være saaledes, at man rolig lader sig aftvinge en hel Masse Penge,